

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Med sin Alabaster-Krukke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Med sin Alabaster-Krukke", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 433. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid123775/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Som os har skænket det salige Haab,
Men vi vil ære vor Frelser og kvæde:
Tak for den dybe, den hellige Daab,
Hvor vi korsfæstes og døde og begravet
-Med Dig, for af Dig med Liv at begaves,
Du, som opstod fra de Døde igen!
Menneske-Ven!
Vi som vor Gud og vor Herre Dig ære,
Evig velsignet, høiløvet Du være,
For af Medlidenhed
Døden Du leed,
Vil os af Syndefalds-Døden oplive,
Himmerig give,
Døde for os, saa vi leve med Dig!

No. 211. *)

1 Med sin Alabaster-Krukke,
Fuld af Salve dyrebar,
Hun som maatte skamfuld sukke:
Herre, ynkes! Herre, spar!
Kom, med Hjertet sønderknuset,
Ind i Phariseer-Huset,
Hvor tilbords den *Rene* sad!

2 Synderinden kom med Rødme,
Krukken brat hun sønderbrød,
Salven dyrebar med Sødme
Over Herren hun udgiød,
Lød og sine Taare-Stømme
Herrens Fødder oversvømme.
Tørred med sit Hoved-Haar!

3 I min Barm, som denne Kvinde,
Hjertet føler Banghed stor,

*) Efter den Græske Sang i Dimmet-Ugen.

Sniger, som den Synderinde,
Sig til Dig ved Naadens Bord,
Rødmer, blegner, føler Vaanden,
Eftergør det Alt i Aanden,
Sukker: Herre, ynkes, spar!

4 Som min Gud jeg Dig vil dyrke,
Som en Soel for mig oprind!
I min Sjæl er Mulm og Mørke,
Midnat uden Maane-Skin,
See dog til mig fra det Høiel
Speile sig dit Sole-Øie
I min stille Taare-Flod!

5 Himlen sig til Jorden bukked,
Dengang Du blev Støvets Søn,
Bøi Dig nu til Hjerte-Sukket,
Øre dit til Angers Bøn!
Dine Fødder jeg med Glæde
Vil i dine Fodspor væde,
Tørre med mit Hoved-Haar!

6 For din Røst i Kveld fuldbange,
Skjulde sig, i Paradis,
Eva med de Lokker lange,
Jeg dem giver nu til Priis,
Mig ei meer jeg vil undskylde,
Men med al min Konst forgyldde
Korset paa din Konge-Vei!

7 Mine Synder, dine Domme,
Bundløst Dyb at tænke paa,
Lad din Naade til dem komme,
Og i Dybde overgaae,
Naar af den jeg er oplivet,
Hun, som Meget er tilgivet,
Elske vil Dig evig ømt!

8 Laae Du under Moder-Hjerte,
Har Du diet Moder-Bryst,
Kiender Du og Kvindens Smerte,
Kvinde-Hjertets Liv og Lyst!
O, *Marias* Søn, du Bolde,
Døm mig ei med Læber kolde!
Skjul mig i din Kiærlighed!

No. 212. *)

- 1 *Skændige Judas*, som fandt det uhyre,
Ikke at skionne paa Salven hin dyre,
Skatted du den Uskatteerlige da?
Solgde du Ham for de tredive Penge,
For at de Fattige skulde ei trænge?
Store Guds Under, vi maae svare Ja;
Dog sagde jo Han, som i Hjertet os seer:
O, vee ham, den Niding, som gjør at det skeer!
- 2 *Skændige Judas*, som saac for dit Øie
Kvinden for *Sandhed* til Jord sig nedbøie,
Kysse Hans Fødder saa bange og bly,
Du vil, med *Falskhedens Fyrste* forbunden,
Kysse din Ven og din Herre paa Munden,
Af dit Bekiendskab og Trædskheden kry!
Hil være dig, Mester! uskyldig det lød,
Ham ønsked til Lykke, indvied til Død!
- 3 *Skændige Judas*, som drak af Hans Bæger,
Aad af det Brød, som vor Sjæl vederkvæger,
Du Ham forraadte! O Helvedes Skam!
Han vilde ydmyg dig Fødderne tvætte,
Du med din Falskhed den Rene besætte,
Skyde med Kysset al Skylden paa Ham!

*) Efterligning af de Græske Vers om Judas.